

Lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning;

utfärdad den 24 april 2008.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1993:389) om assistansersättning

dels att 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 3 a och 16 a §§, av följande lydelse.

3 a § Assistansersättning lämnas endast under förutsättning att den används för köp av personlig assistans eller för kostnader för personliga assistenter.

8 §² Om det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om någon har rätt till assistansersättning men det finns sannolika skäl för att sådan rätt föreligger, ska Försäkringskassan besluta att ersättning ska betalas ut med ett skäligt belopp om detta är av väsentlig betydelse för den funktionshindrade. Detsamma gäller om det står klart att rätt till assistansersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål. För sådan ersättning får föreskrivas särskilda villkor.

Om det senare bestäms att assistansersättning inte ska lämnas eller ska lämnas med lägre belopp, är den ersättningsberättigade inte skyldig att betala tillbaka utbetald ersättning i andra fall än som anges i 16 och 16 a §§.

16 a § Den ersättningsberättigade ska utan uppmaning betala tillbaka sådan ersättning som inte har använts för köp av personlig assistans eller för kostnader för personliga assistenter. Återbetalning ska göras senast i samband med slutavräkningen enligt 10 §.

Om återbetalning enligt första stycket inte görs får Försäkringskassan besluta om återbetalning enligt 16 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på assistansersättning som beviljas för tid efter ikraftträdandet.

¹ Prop. 2007/08:61, bet. 2007/08:SoU13, rskr. 2007/08:158.

² Senaste lydelse 2004:827.

SFS 2008:202

På regeringens vägnar

MARIA LARSSON

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)